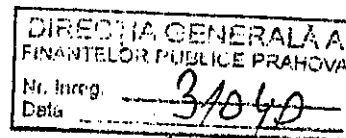


6129 nr  
11-7-2012

✱

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI  
SECȚIA A - II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.



DECIZIA NR.

Ședința publică din data de

2012

Președinte -  
Judecător -  
Judecător -  
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta, cu sediul în județul , împotriva sentinței nr. din data de septembrie 2010 pronunțată de Tribunalul în contradictoriu cu pârâta *Direcția Generală a Finanțelor Publice* cu sediul în dețul

Recursul este timbrat cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 2.00 lei, conform chitanței nr. 23.01.2012 și timbru judiciar de 0,50 lei, acestea fiind anulate și atașate la dosarul cauzei.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-reclamantă reprezentată de avocat Alexandru Marioara din cadrul Baroului Prahova și intimata-pârâtă DGFP prezentată de consilier juridic

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit căroră "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele".

Apărătorul recurentei-reclamante, avocat pune la dosarul cauzei înscrisurile care au stat la baza înființării societății, înscrisuri pe care le comunică și reprezentantului intimetei-pârâte.

Consilier juridic pentru intimata-pârâtă, arată că nu sunt înscrisuri noi și nu solicită amânarea cauzei pentru a lua cunoștință de acestea.

Părțile, având cuvântul prin apărătorii lor, învederează instanței că alte cereri nu au de formulat și solicită acordarea cuvântului în susținerea, respectiv combaterea recursului.

Curtea ia act că părțile nu au cereri de formulat și, constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Avocat pentru recurenta-reclamantă, critică hotărârea recurată, pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând incidența prevederilor art. 304

( )

( )

pct. 7, 8 și 9 Cod proc. civ.

În esență, susține că pârâta a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză, dar instanța de fond nu a dispus ca expertul să răspundă acestora, însă și-a motivat hotărârea numai pe aceste obiecțiuni formulate de pârâtă.

Arată că, pentru achizițiile de carburant, necesar alimentării autoturismului există dovada la dosar că este dat în folosință reclamantei, fiind folosit de aceasta pentru obiectul de activitate înregistrat la Registrul Comerțului Prahova.

Apartamentul, unde este declarat sediul, este folosit efectiv de reclamantă ca birou și depozitare materiale și utilaje folosite pentru desfășurarea activității.

În continuare, susține că în mod greșit instanța de fond a reținut că nu a depus acte doveditoare, atât în faza de control, cât și în momentul efectuării expertizei, iar, cu privire la majorările de întârziere și penalități, acestea nu trebuie reținute, deoarece nu are de plătit TVA.

Pentru motivele expuse pe larg în cererea de recurs, solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței, în sensul admiterii acțiunii. Cheltuielile de judecată înțelege să le solicite pe cale separată.

Consilier juridic având cuvântul pentru intimata-pârâtă, solicită respingerea recursului, ca nefondat și menținerea sentinței recurate, ca fiind temeinică și legală, instanța de fond analizând corect actele și probele administrate în cauză, iar actele depuse astăzi la dosar au fost depuse pentru justificarea înființării societății.

## CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

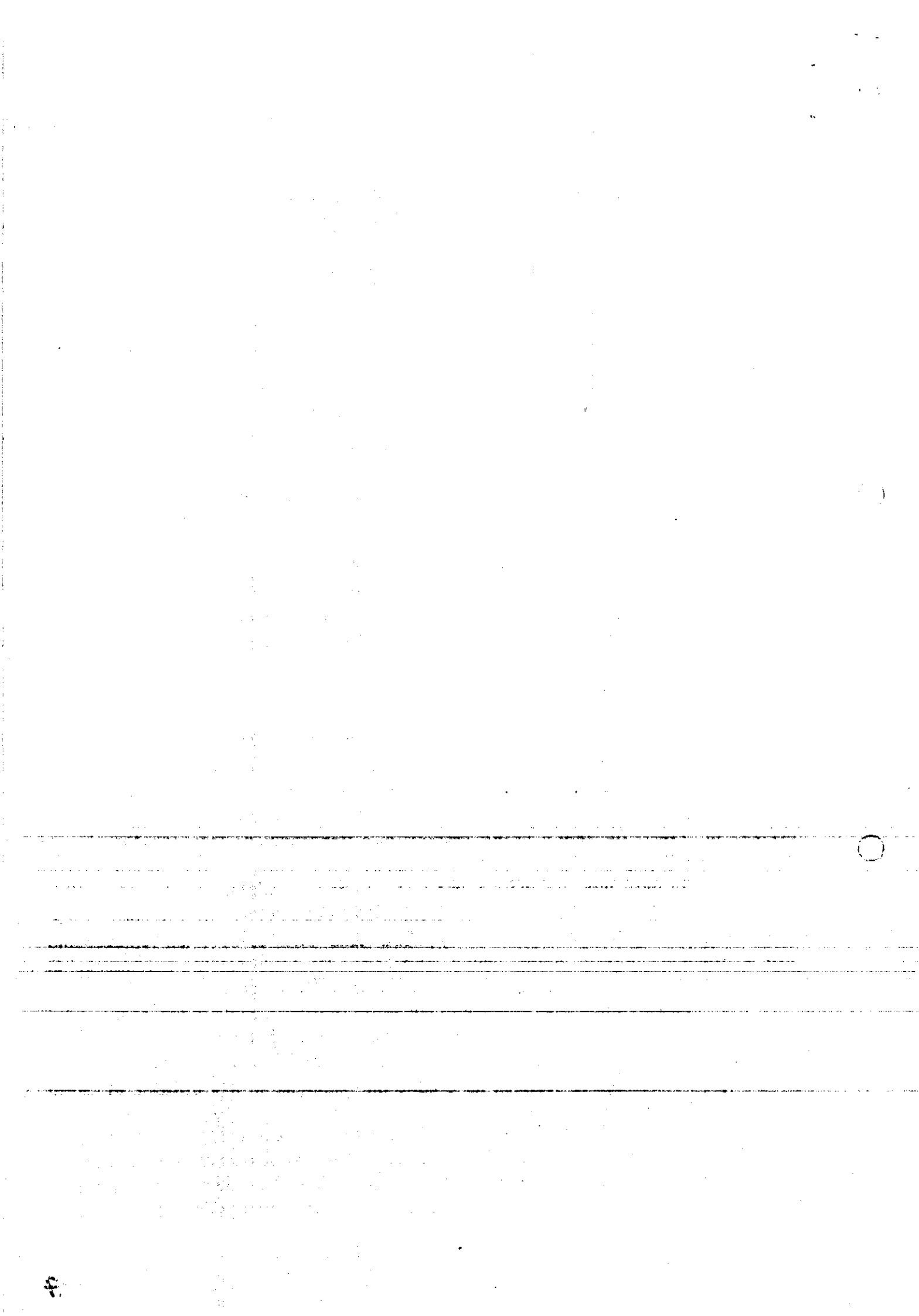
Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. reclamanta

sollicitat, în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. ilarea  
a DGFP a Raportului de Inspecție Fiscală nr.  
deciziei nr.

În motivarea acțiunii s-a arătat că, în urma controlului efectuat de DGFP a încheiat actul administrativ fiscal n. re, în parte, a fost menținut prin decizia nr. 2009, pentru suma totală de 6177 lei, reprezentând 216 lei diferență impozit aferent anului 2008; 5432 lei TVA stabilită suplimentar la plata; 529 lei majorări și penalități de întârziere aferente TVA de plata.

Aceste sume sunt consecința aprecierii eronate a caracterului deductibil a unor cheltuieli. Astfel, suma de 27519 lei, cheltuieli cu materiale de construcții, a fost înregistrată în contabilitate la categoria consumabile. Materialele de construcții au fost folosite pentru amenajarea sediului, iar o parte din materiale au fost utilizate în cadrul lucrărilor efectuate de către SC RL.

În ce privește suma de 1089 lei, contravaloare carburanți, aceasta a fost cheltuiala în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării de venituri, justificate prin documente (bonuri de carburanți). De asemenea, pe toate facturile acceptate ca fiind în legătura cu activitatea economică desfășurată, este menționat numărul de



înmatriculare al autoturismului. Mai mult, exista si un contract de comodat cu proprietarul autovehiculului, dar sub semnătură privată.

Referitor la cheltuielile in suma de 588 lei, reprezentând contravaloare utilități, reclamanta arata că a prezentat organului de control actul notarial in baza căruia s-a înființat persoana fizica autorizată. Si aceasta situație este consemnata într-un contract de comodat sub semnătura privata.

Parata a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiata. Referitor la cheltuielile reprezentând contravaloarea materialelor de construcții in suma de 27519 lei, se arata ca reclamanta nu a prezentat documente care sa justifice utilizarea materialelor respective in scopul obținerii de venituri. Ele au fost înregistrate pe cheltuieli materiale pentru centrala si instalație electrica, obiecte sanitare, ce nu au legătura cu activitatea desfășurata de contribuabil, care consta în lucrări de hidroizolații, zugrăveli, spălat geamuri, tăiat arbori. Potrivit susținerilor contribuabilului, o parte a materialelor a fost folosita pentru investițiile efectuate la sediu, inasa acesta nu a prezentat nici un document din care sa rezulte suprafața alocata sediului, in condițiile in care sediul social al afacerii se identifica cu apartamentul proprietate personala al mamei d-lui

In ce privește cheltuielile cu carburanți, in suma de 1089 lei, organele fiscale au reținut ca, in perioada ianuarie 2005-mai 2005, contribuabilul a înregistrat cheltuieli cu carburanți, deși nu deținea in patrimoniu mijloc de transport, nefiind prezentat nici un document care sa ateste dreptul de folosința si condițiile de exploatare a unui asemenea mijloc de transport.

In ce privește cheltuielile in suma de 588 lei, reprezentând contravaloare utilități, se arata ca nu s-a pus la dispoziția organelor fiscale contract de închiriere sau comodat, din care să rezulte suprafețele puse la dispoziția afacerii de către proprietarul imobilului in care se desfășoară aceasta. Înscrisul invocat de reclamant este o declarație notariala prin care d-na

declara ca este de acord ca fiul ei, sa-si stabilească sediul, in calitate de întreprinzător, la adresa din

Aceasta declarație a fost necesara pentru înființarea afacerii, ea nefiind suficienta pentru justificarea desfășurării activității la sediul indicat.

Instanța a administrat proba cu înscrisuri si proba cu expertiza contabila.

După analizarea actelor și lucrărilor dosarului, *Tribunalul* prin sentința nr. *septembrie 2010*, a respins acțiunea reclamantei, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, prin decizia nr. *parata DGFP* a respins contestația fiscala formulata de contribuabil împotriva deciziei de impunere nr. *,* menținându-se in sarcina acestuia obligații fiscale în sumă totala de 6177 lei, reprezentând 216 lei diferență impozit pe venit aferent anului 2008; 5432 lei TVA stabilita suplimentar la plată; 529 lei majorări si penalități de întârziere aferente TVA de plata.

Suma de 5432 lei TVA stabilita suplimentar la plata se compune din suma de 204 lei, reprezentând TVA aferenta achizițiilor de carburant si 5228 lei reprezentând TVA aferenta achiziției de materiale de construcții si de materiale diverse înregistrate in perioada ianuarie 2005-decembrie 2008.



A mai reținut, instanța, că, în speță, este obligatorie decizia nr. V/2007 a ICCJ - Secțiile Unite, prin care s-a dispus următoarele, în aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) și ale art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată:

Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.

Astfel, pentru achizițiile de carburant, reclamanta a invocat existența unui număr de 13 bonuri fiscale de cumpărare a combustibilului necesar alimentării auto proprietatea numitului

În fața instanței, reclamanta a depus un înscris intitulat „acord”, prin care este ca acord ca fiul sau, , sa folosească autoturismul in scopul desfășurării activităților sale economice la PF data încheierii operațiunii fiind 18.11.2001.

Pentru ca cheltuielile aferente veniturilor din activități independente sa poată fi deduse, legea prevede ca aceste cheltuieli sa fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului justificate prin documente (art. 49 alin. 4 lit. a din codul fiscal). Acest înscris nu a fost prezentat organului de control cu prilejul efectuării controlului.

Conform declarației date de contribuabil în fața organului de control (anexa nr. 11 la RIF- fila 92 dosar), se constata ca reclamanta nu mai are alte documente pentru a fi puse la dispoziția organului fiscal.

Aceasta împrejurare, coroborata cu constatarea ca înscrisul intitulat acord nu are data certa, duc la concluzia ca reclamanta nu a prezentat un document justificativ pentru a se constata ca cheltuielile cu carburantul pentru autoturismul sunt deductibile fiscal. Totodată, bonurile fiscale nu fac dovada nemijlocită că acest autoturism a fost folosit pentru desfășurarea activității reclamantei.

În ce privește suma de 5228 lei, reprezentând TVA aferenta achiziției de materiale de construcții și de alte materiale diverse, în suma de 27519 lei, în perioada ianuarie 2005-decembrie 2008, expertul desemnat în cauza a concluzionat ca suma de 3898,34 lei reprezintă contravaloare de bunuri care nu contribuie direct sau indirect la activități generatoare de profit. Astfel, expertul menționează, în Anexa 1 la raportul de expertiza, care sunt facturile nedeductibile fiscal. În schimb, expertul nu justifica în nici un fel caracterul deductibil fiscal al restului cheltuielilor de achiziție de materiale până la suma de 27519 lei.

În aceste condiții, sarcina probei revenea reclamantei, care avea deci obligația de a prezenta documente justificative, atât pentru cheltuielile cu investițiile la sediul contribuabilului (în contextul în care nu s-a depus contract de închiriere sau de comodat care sa ateste suprafața alocată sediului, aflat într-un apartament proprietate personala a mamei reclamatului), cât și pentru cheltuielile cu utilitățile.

Lipsa documentelor justificative la momentul controlului nu poate fi suplinita de constatări ulterioare ale expertului (lipsite de altfel de o justificare contabila)





ori de alte înscrisuri, a căror existență nu a fost menționată în timpul controlului, de către contribuabil.

Împotriva sentinței pronunțată de instanța de fond a declarat recurs reclamanta criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând modificarea în tot a acesteia și, pe fond, admiterea acțiunii, așa cum a fost formulată.

În susținerea recursului, reclamanta arată că, deși a admis și a administrat proba cu expertiza, instanța de fond nu a avut-o în vedere la soluționarea pe fond a cauzei, pronunțând și motivând o soluție numai în raport cu punctul de vedere al paratei, exprimat în principal prin obiecțiunile la raportul de expertiza, obiecțiuni respinse de instanța.

Cu privire la fondul cauzei, reclamanta recurenta arată că, pentru achizițiile de carburant necesar alimentării autoturismului, a prezentat în dosar ca dovadă la dosar că este dat în folosință reclamantei și, de asemenea, a fost folosit de reclamantă pentru obiectul de activitate înregistrat la Registrul Comerțului Prahova, respectiv pentru obținerea de venituri.

Toate actele doveditoare în acest sens, susține recurenta, au fost prezentate organului de control (pârâtei) și expertului.

În ceea ce privește cheltuielile efectuate la sediul reclamantei, recurenta arată că acestea sunt permise de lege. Recurenta a arătat organului de control și expertului că apartamentul unde este declarat sediul este folosit efectiv de aceasta, respectiv birou și depozitare de materiale și utilaje folosite pentru desfășurarea activității, iar amenajarea spațiului și plata utilităților sunt permise de lege.

Curtea, analizând actele și lucrările dosarului, probele administrate în cauză, atât în fața instanței de fond, cât și recurs, constată că recursul este întemeiat, urmând a fi admis, pentru următoarele considerente;

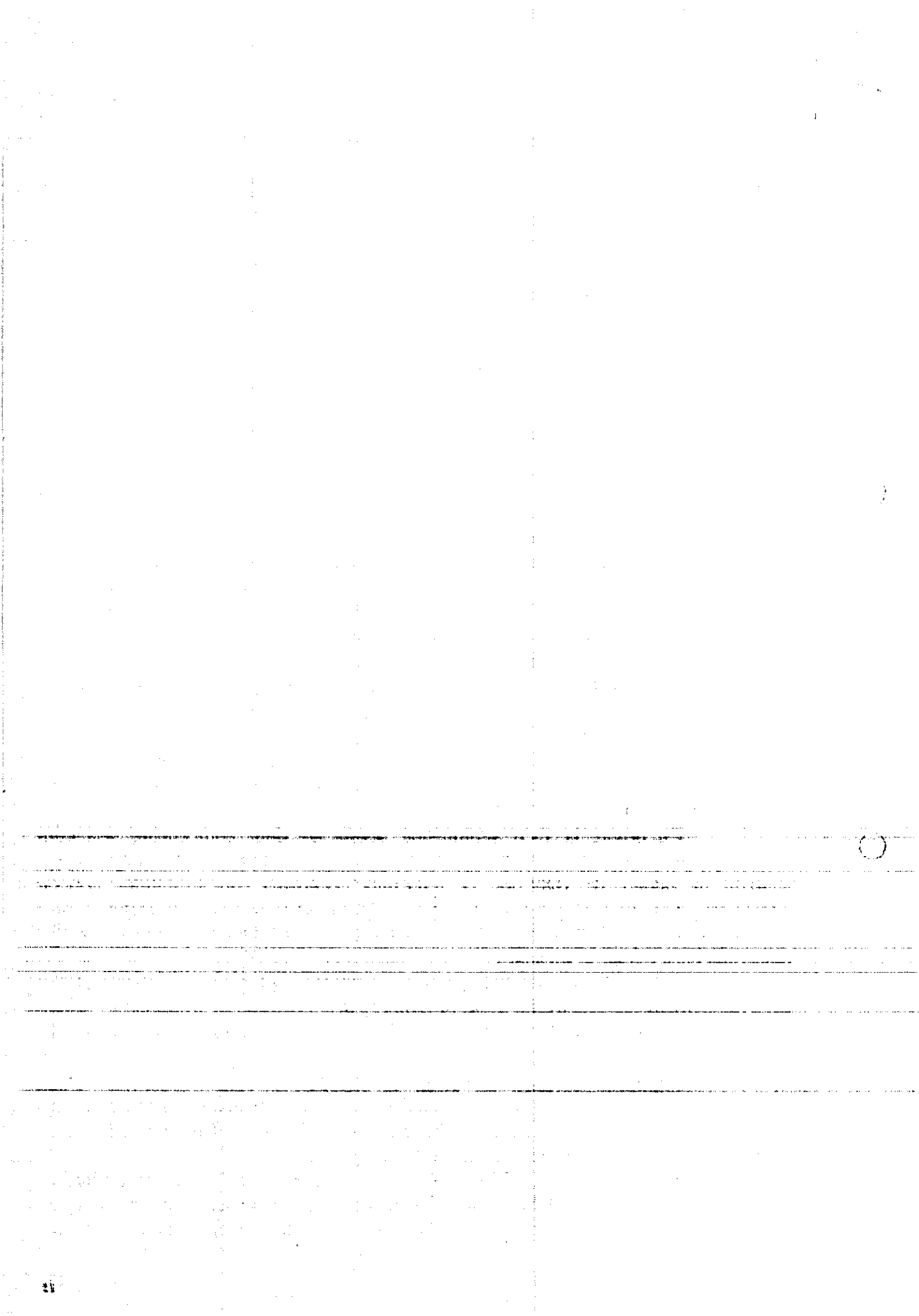
Sumele reținute în sarcina reclamantei prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere reprezintă diferența impozit aferentă anului 2008 (216 lei), 5432 lei TVA suplimentar și 529 lei majorări și penalități de întârziere.

Cu privire la TVA suplimentar, acesta are două componente, așa cum rezulta din verificările efectuate de expertul numit în cauză și anume 204 lei aferent unei achiziții în valoare de 1089 lei, ce reprezintă valoarea combustibilului necesar alimentării unui autoturism folosit de către societate în baza unui acord încheiat cu o persoană fizică, acord din care rezulta că autoturismul este folosit în scopul realizării obiectului de activitate al societății.

Cheltuielile sunt deductibile, potrivit art. 49 alin 4 lit. a din codul fiscal, atâta timp cât achiziția de combustibil a fost dovedită cu acte justificative, respectiv 13 bonuri fiscale, iar, din acordul încheiat între părți, rezultă că autoturismul este folosit în scopul realizării de activități în societate.

Reținerile instanței de fond, ca acordul în baza căruia s-a folosit autoturismul în societate nu are caracterul unui act justificativ și nu are o dată certă, nu pot fi reținute, atâta timp cât nu s-a solicitat anularea acestuia de către parata, iar, din înscris, rezulta că data a încheierii acestuia este 21 martie 2001.

Suma de 5228 lei, TVA colectată, este aferentă achiziției, în perioada ianuarie 2005 – decembrie 2008, de materiale de construcții și materiale de întreținere, folosite la repararea și întreținerea spațiului unde societatea își are sediul, conform



actelor de la dosar, declarația autenticată sub nr. 4131/26.noiembrie 1999 și certificatul de înregistrare fiscală la ORC.

Dar, din suma de mai sus, expertul numit în cauza constată, din verificarea documentelor înscrise în evidența contabilă a societății, că s-au achiziționat unele bunuri ce reprezintă cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, motiv pentru care se datorează TVA de plată în valoare de 740, 68 lei.

Față de considerentele de mai sus, în raport cu probele administrate în cauza, Curtea, în raport cu art. 312 alin. 3 raportat la art. 304 pct. 9 Cod proc. civ., va admite recursul, va modifica în parte sentința și, pe fond, va admite în parte acțiunea, va anula în parte actele de inspecție fiscală, menținând obligația reclamantei recurente la plata sumei de 742 lei TVA și majorări de întârziere.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
DECIDE**

Admite recursul declarat de reclamanta  
**Întreprindere Individuală**, cu sediul în \_\_\_\_\_ str. \_\_\_\_\_ nr. \_\_\_\_\_  
județul \_\_\_\_\_ împotriva sentinței nr. \_\_\_\_\_ din data de \_\_\_\_\_ septembrie 2010  
pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a  
Finanțelor Publice** ) cu sediul în \_\_\_\_\_  
în consecință:

Modifică în tot sentința recurată, în sensul că, pe fond, admite în parte  
acțiunea, anulează în parte decizia de impunere nr. \_\_\_\_\_ decizia nr. \_\_\_\_\_

și raportul de inspecție fiscală din data de 28.05.2009, în sensul că  
menține obligația de plată în sarcina reclamantei pentru suma de **742 lei**, conform  
expertizei contabile a expertului

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 26 ianuarie 2012.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

e

Red. AU

Tehnored MC/AU

2 ex/10.02.2012

d. f. 1319/105/2010 Trib.

j. f.

operator de date cu caracter personal

notificare nr. 3120

